

Een poëtisch bouquet voor Thierry Baudet

Stads- en dorpsdichters vertellen hoe het moet

VERZAMELD POETISCH REVEIL
VOOR DE POEZIELIEFHEBBER-GYMNASIAST

Gouda, maart 2019

DE KRAAI

De kraai
Sloeg te elfder ure vleugels uit
Bij 't ingaan van de schemering.
Een ranzig brokstuk was haar buit,
Haar vlucht een woeste tuimeling,
Al was het naar omhoog.

De dichter wilde rijmen,
Over 't lonkend Boreaal,
Maar duiz'lig door de ketterij,
Van journalist en kunst'naarskliek,
Werd hem het rijmen ziek -
Verstopte hem de letterbrij,
En nam een pil - anaal.

Welnu de preutse poezie:
Zij schildert zwerk en hemelpracht,
Ze is ons goed te moede.
Wat ook de politieke keuze
Van leiders doet vermoeden:

Hef hoog het vaandel van het vers,
De vrijheid van het woord.
Want schoonheid van een pen of pers
Speelt steeds 't laatst akkoord.

*Pieter Stroop van Renen,
Stadsdichter van Gouda*

STEM VAN HET VOLK

Ze zag hem voor het eerst op TV.
Met een legerpakkie over zijn overhemd.
"Wie is die gozer dan jongen?"
"Die heb een hete aardappel in zijn strot."
"Gooi er een kwartje in en er komt voor een gulden uit."
"Die lult vijf kwartier in een uur."

Mijn oma kende er zo nog wel tien
Ze kende veel dit soort jongens
Had er heel veel van gezien.
Lallend over straat of pissend in een portiek
Maar niet in haar portiek, want
Ze trok er ooit een aan zijn lul door de brievenbus
en dat soort verhalen doen snel de ronde en dus:
een gewaarschuwd mens telt voor twee.

Ik hoorde mooie verhalen over meer
van dat soort jongens
die dachten dat ze heel wat waren.
In de ogen van oma waren er maar een paar van die jongens
veranderd in een paar échte heren.
"Jozef Lunz jongen en die fijne Uijl van de PvdA"
Respect van het volk? Respect voor het volk
Want respect komt te voet en gaat te paard
Ik hoor mijn oma nog met haar favoriete leus:
"Respect moet je verdienen Sufneus!"

En ze heeft zoals altijd meer gelijk dan
hij die zijn gelijk moet halen.
Want wat zegt de stem van het Volk?
Respect moet je verdienen. Sufneus!

*Chris Bellekom,
Vice-stadsdichter van Gouda*

VADERLAND

Ik heb veel van
de wereld gezien
nergens voel ik mij
een vreemde

Ik heb veel
van Nederland gezien
overal voel ik mij
thuis

Het subtiele verschil
tussen geen vreemde zijn
en mij thuis voelen
is niet te beschrijven
Dat is juist
zo mooi eraan
thuis is waar
mijn hart is

Ik heb mijn hart
verpand
en houd de liefde
altijd in stand
Houd van Nederland
met al zijn fratsen
je hebt immers maar
één vaderland

*Jelle Ravestein
Stadsdichter van Maassluis*

ZELFVERHEFFING

De oude uil van Minerva spreidt zijn vleugels
en werpt een schaduw over het zelfvertrouwen
van een tevreden volk, een van de gelukkigste
van de wereld.

Hij klappert met z'n snavel en waarschuwt
de onderbuik voor de gevolgen van beschaafd beleid
en mijdt de kunst en cultuur in anderen,
ten faveure van zichzelf.

Ed van Berkel, Hoek van Holland

BEAUTÉ

Niet ieder draagt de naam
maar elke dichter bloeit als bloem
kleurt de wereld van verdriet en roem
en voegt zich in harmonie of waar het stoort
temidden van de mensensoort
waar kleuren nieuwe krachten geven
aan woorden in het dagelijks leven
en mogelijk op hoogtijdagen
waar man en vrouw hun woorden lozen
bij hen die hun gezelschap kozen
en steeds weer leent haast iedereen
woord en kleur zoals een bloem
uit de vaas getrokken die daarna in vergetelheid verdween
maar de geur onmiskenbaar achterliet
en zo de goede sier versterkte
van degene voor wie het fraaiste woord sterk werkte
gestolen of geleend
uit de vaas die bloerik taalgebrik versterkt.

Kaj Elhorst, Stadsdichter van Alphen

MINERVA 2.0

De uil van Baudet
Die spreidde haar vleugels
Een toon werd gezet
Het ging over teugels

De avond verviel
Verwerd tot één Dictee
Haar ziel vroeg asiel
Ik puzzel daar wat mee

Volkert's naam viel weer
Bij een Utrechts docent
Universitair
Grenzen worden verkend

Freek deed toen zijn woord
Daar op dat boekenbal
De kunst was vermoord
Ondermijnd bovenal

Mijn kunst is gekleurd
Wellicht wat politiek
Onbewust besmeurd?
De uil toetst mijn repliek

Paul Venderbosch, Hillegom

HET HAAGSE GALJOEN

we liggen op schema
uit de wind zeilt niets
anders voorbij dan de tijd uit gisteren

elke storm die nu opsteekt
beschouwen we listig
als schorem
torenblazer
stratenmaker op zee show
uit het theater van de blauwe knoop

neede vaargeul
ooit aangelegd voor het later van nu
is ons ijkpunt
kunst met permissie
uit een eerdere vaarweg

en 't schema
zo heilig als de pest
geen oost noch west
ook geen geest uit de fles
nee
we zetten koers naar een land
waar ons oerbeginsel veilig voor anker kan

straks met de haven in zicht
zal geen storm ons meer raken
trekken we later nog van Drees en niets

zeilt dan meer langs ons
dan alleen nog tijd
waarvan wij nu al weten dat
hij niet anders zal zijn dan
gisteren

Piet Hardendood, Waddinxveen

NEDERLANDSE POLITIEK IN 2019 – EEN DISSERTATIE

Wat u ook denkt en wat u ook vindt
Verdeeldheid is dat wat ons bindt

Etwin Grootsholten

TOESPRAAKDICHT

o muze, bezing mij de man, die recent zoveel steden
veroverd heeft, die ons con fuoco de rozenvingerige
dageraad zal brengen,

de man, die gelegen op de rand van een zwembad, zijn
goudkleurig spiegelbeeld ziet weerkaatsen over gans het land,
die als de Venus van Milo opstaat uit het schuim,
om de teloorgang een halt toe te roepen,
die gekomen is om ons te verlossen,
de kracht en de heerlijkheid tot in eeuwigheid.

Opstaan zal hij, met een godsgeschenk gekluisterd aan zijn zijde,
om pal te staan tegen het oprukkend grauw,
tegen hen die niet weten wat ze doen,
maar hij zal het ze vergeven, onze verlosser.

Redden zal hij ons van de alma mater,
het immer nieuwsgierig journaille,
de gelukzoekers die en masse uitzwermen over Mare Nostrum,
waar de zon en de zee bliksemend openspringen,
om appels uit ons nog niet
door opwarming bedreigde paradijs te ontvreemden.

O muze, laten wij hem aanbidden, die godenzoon,
voor ons op aarde gekomen
naar de lavendelgeurende velden.

In paradisum deducant te angeli.

*Kitty Schaap, stadsdichter van Oss
Anno domini MMXIX*

TER WERELD GEKOMEN

ik droomde dat de bomen languit gingen liggen
kikkers kwakeloos de poten namen
koeien langzaam door hun hoeven zakten. Jammerlijk loeiden
wolken donker samenvloeiden
tot bullae waaruit geen neerslag werd verwacht
ik droomde lang en ondoordacht
zuchtende zinnen slakend
die in mythische rivieren
een eigen leven begonnen te stromen
ik droomde een fantoom te zijn
dat niet geboren was, noch gemaakt-
dat zonder pijn geheel volmaakt
maar zonder plan
ter wereld was gekomen

Hanneke Leroux, oud-stadsdichter van Gouda

VERKIEZEN

Tussen versgebakken brood
en hagelslagstromen
vraag je naar mijn rechts
en links
en hoe je weet waar je staat

Ik vertel je over
kiezers die zweven
tussen water dat stijgt - plastic dat drijft
veilig voelen en veilig zijn
en het geluk zoeken

Je wilt weten of geluk
ook óp kan raken
en knikt wijs
als ik zeg dat geluk juist vermenigvuldigt
als je zelf meetelt

Ik wil je vertellen over de vrees
als we onszelf niet meer
herkennen in de ander
maar zeg slechts
dat nieuw, mensen soms bang maakt

Je neemt nog een hap en zegt
dat had ik ook bij zwemles
eerst bleef ik angstig links of rechts aan de kant
en toen durfde ik plots door het gat
naar het midden

Ja, zeg ik, het is eigenlijk
net als zwemles

Marianne van Velzen, Stadsdichter Leiden

ONS HUIS

Ik zoek in ons huis
De zachte hand
Van twijfel
Aan onze woorden
Het gefluister
Van naar elkaar
Aftastend
Nog in het donker
Jouw mond
Met klanken
Die vallen
Op de vloer
En ik opraap
Om ze te keren
Tot ze passen
In een aarzeling
Van mijn begrip

Maar ik ben in een kamer
Opgesloten
Met alleen maar
Ons eigen gelijk

Ruud Broekhuizen, oud-stadsdichter van Gouda

ONDERMIJNEN

Laat mij jou ondermijnen
Je woorden weerleggen
Je ideeën betwisten
Je pijnpunten raken
Je zorgen erkennen

Alles moet anders
Anders moet plat

Laat mij jou ondermijnen
Ik zal je irriteren
Ik zal je verleren
Ik zal hergroeperen
Tot verschillen verdwijnen

Reken maar op mij
Ik zal er voor je zijn
Ik zal je ondermijnen

Jeffrey van Geenen
Vice-stadsdichter van Gouda